

Ανθρώπινα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ: ΓΙΩΡΓΟΣ ΚΙΟΥΣΗΣ kiousis@enet.gr

**Ανέφελες ψυχές
τρυφερής ευτυχίας**

ΑΠΕ/ΜΠΕ

Καθάριος αυγερινός το χαμόγελο

«Είναι από τα λεγόμενα “πρωτάκια”. Ψηλόλιγνη, μια ιδέα στοχαστική, με τα ωραία καθαρά μάτια όλων των παιδιών και το γέλιο των αγγέλων. Το πρωί ξυπνά πάντοτε με χαμόγελο· από βρέφος, έτσι γλυκά ξυπνούσε.

Προχθές, στο γραφείο μου, καταγινόταν με τα παιδικά βιβλία. Δεν μιλούσαμε. Στο κομπιούτερ εγώ, στα βιβλία εκείνη. Καθόταν σε σκαμνάκι και στο χαλί, στα χέρια της, βιβλία! Σκέφθηκα πως φυλλομετρούσε απολαμβάνοντας τις ζωγραφιές και φτιάχνοντας τις δικές της ιστορίες, όμως αργούσε σε κάθε σελίδα, ενώ τα χειλάκια της σάλευαν ανεπαίσθητα».

Σε τόπους ονείρων, με καθημερινές οικεί-

ες στιγμές που γλυκαίνουν την ψυχή, μας μεταφέρει με το λόγο της η συγγραφέας Ελένη Σαραντίτη: «Επειτα, κι αφού είχαμε χορτάσει συντροφικότητα, ακούστηκε η φωνή της, δειλή με μια χροιά χαράς: Γιαγιά, να σου διαβάσω “Το τραγούδι της φάλαινας”; Την κοίταξα. Εκτός και αν προτιμάς το “Χώρος για ένα μικράκι...”. Σήκωσε τα μάτια περιμένοντας. Ασφαλώς δεν θα διέκρινε τη χαρά, την περηφάνια στο πρόσωπό μου, τη συγκίνηση. “Εσύ διαλέγεις” είπα. Και την ακούμπησα απαλά και άκουγα. Σαν σε μυσταγωγία. Με κοιτούσε και στις διφθόγγους που την δυσκόλευαν λιγάκι. Και τα δυο, βιβλία

ξεχωριστά. Και το κάπως ντροπαλό χαμόγελο της αναγνώστριας ήταν ίδιος ο αυγερινός».

Μα ενόσω σηκωνόταν από το σκαμνάκι, εγώ σκεπτόμουν πως το κοριτσάκι μας είχε ήδη αποκτήσει μια ανυπολόγιστη δύναμη: Την ικανότητα να ενημερώνεται, να κρίνει, να διασκεδάζει, να ονειρεύεται, να αγαπά, να αντιδρά, να δημιουργεί, να προσδοκά, να συμμετέχει και να κάνει τη ζωή ωραιότερη. Να απολαμβάνει δηλαδή όλα όσα μεταφέρουν και προσφέρουν τα βιβλία, όλα όσα έχουν δωρίσει πνεύματα άγρυπνα και άγια για την τέρψη αλλά και για την πρόοδο του ανθρώπου. Και για των παιδιών την ευψυχία και χαρά».